

לכהן צדיק היו מאירות האותיות לטוב

ובוא וראה, שכל אותן האבנים נתקיימו בדרך מופת ונס, ולכן כאשר היו מאירות, אז הכהן גדול היו פניו מאירים, והאותיות היו מאירות ובלטות להיותן ניכרות לחוץ, וכאשר האירו פני הכהן, אז היו ניכרות אותיות הבולטות שהוא לטוב, ובזה היה ניכר הכהן, אם זכאי הוא או לא, ועל כן הכל היה במופת ונס.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלא ע"א

פתיל תכלת גם היה על פי סוד

"וַיִּרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתָּיו אֶל טְבַעַת הָאָפֶד בַּפֶּתִיל תְּכֵלֶת", מהו בפתיל תכלת, אלא להראות שזה התכלת נקשר בכל^[כט], ועל כן הכל הוא בסוד עליון.

המעיל הוא טפל לאפוד שבמלכות

"וַיַּעַשׂ אֶת מְעִיל הָאָפֶד מַעֲשֵׂה אַרְגָּל כְּלִיל תְּכֵלֶת", **"כְּלִיל תְּכֵלֶת"**, שכן ראוי להיות, כמו שביארנו שתכלת הוא סוד אור כסא הכבוד, התכלת היא בהתקשרות עם אור הלבן, הכל ביחד^[ל], ועל כן התכלת לאפוד הוא.

הלבושים שלמטה כמו הלבושים של מיכאל כהן גדול העליון

אמר רבי שמעון, אלה הבגדים מלבושי הכהן, כולם בסוד עליון הם, להיות הבגדים שלמטה כדמיון שלמעלה.

המעיל היה לכסות את גופו של הכהן גדול פנים ואחור

ובוא וראה, זה מעיל האפוד המכסה עליו, כאשר נלבש בו, על זה כתוב: **"אַחֲרֵי וְקִדְּם צִרְתָּנִי וְתָשֶׂת עָלַי כַּפְּכָה"** (תהלים קלט, ה).

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלא ע"ב

הכהן בלבושו היה דומה כצורה העליונה

שהרי אפוד וחשן אחור וקדם היו, וכאשר הכהן היה מתלבש בהם, היה דומה לצורה עליונה, והרי אמרו שאז היו פניו מאירים, והאותיות היו בולטות ועולות למעלה בהארותן, ואז הבין הדבר^[לא].

זיו הזוהר

כט. פירוש, שמדת המלכות מקבלת השפעה מכל
 הספירות. ל. אור הלבן היינו הארת השפע של
 עלמא דכורא. לא. שהבין התשובה על השאלה
 שנשאל.

התיקון של החשן והאפוד שיהיו מחוברים יחד

ולפיכך תיקון החשן ותיקון האפוד ביחד היו נקשרים, ואף על פי שתיקון של זה אין הוא כתיקון של זה, והכל בסוד אחד, הקשר של זה בזה לחבר החשן בהאפוד עם ארבע טבעות הנקשרות בצד זה ובצד זה, הן סוד אותן המרכבות, הנקשרות בצד הזה שלמטה אל אותן שהן למעלה, והכל הוא בסוד האופנים והחיות.

כל מה שיש למטה הם כדמיון שלמעלה

כתוב: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" (בראשית א, א), וביארו, שהרי הגוון של עולם התחתון, עשה כדמיון עולם העליון, וכל מעשיו שעשה הוא כדמיון שלמעלה, כמו כן המשכן כל מעשיו הם כמו המעשה וכמו הדמיון של העולם, וזה הסוד שכל מעשיו המשכן כולם הם מעשים ותיקונים שלמעלה ושלמטה, בשביל להשרות השכינה בעולם במדורי עליונים ובמדורי תחתונים.

כמו כן הגן עדן שלמטה, הוא כדמיון עליון וכדמיון תחתון^[לכ], כל התמונות וכל הצורות שבעולם כולם שם נמצאות, ועל כן מלאכת המשכן ומלאכת שמים וארץ כולן בסוד אחד הן.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רכב ע"ב

כל עבודות המשכן וכן של בית המקדש נגמרו מאליהם

"וַתְּכַל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד", אמר רבי חזקיה, בוא וראה בשעה שכל האומנים התחילו לעשות האומנות, אותה המלאכה ממש שהתחילו, היא נשתלמה מעצמה, הם התחילו, והיא השלימה המלאכה, היא בעצמה ממש, מניין, שכתוב: "וַתְּכַל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד".

וכן כשנבנה בית המקדש, כל המלאכה שנעשה, היא מעצמה נעשית, האומנים התחילו, והמלאכה הראתה להם איך לעשות, והיא נרשמה לפנייהם, ונשתלמה היא מעצמה, והרי ביארו, שכתוב: "וְהַבַּיִת בְּהִבְנָתוֹ וְגו'" (מלכים א' ו, ז), והבית כאשר בנוהו לא כתוב, אלא "בְּהִבְנָתוֹ", שהיא נשתלמה מעצמה, וכתוב: "אֲבָן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה", בנוהו לא כתוב, אלא "נִבְנָה", הוא מעצמו נבנה, וכן בכל מלאכת הקודש, היא נשתלמת מעצמה.

